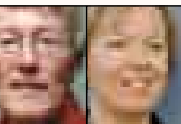


Miraklernes tid ..?



DNA

Den Nye Aftale – Det Nye Testamente på nudansk

[☰] Raymond Jensen og Lola Skagen [📖] Bibelselskabet og Stine Frandsen

Det Nye Testamente foreligger nu i en ny oversættelse på nudansk. Raymond Jensen, som har været en del af den arbejdsgruppe, der har forestået oversættelsen, giver her en forklaring og smagsprøver på sproget i Den Nye Aftale.

Kan du give eksempler på det nudanske fra den nye oversættelse?

Raymond: Ja, før åbnede de vise mænd for deres gemmer. Nu hører vi, at de har kostbarheder med til Jesus (Mattæusevangeliet kap.2:11). Kostbarheder: Det ord tænder julelys i øjnene. Her i advent hører vi, Gud i Kristus *»sender os en frelser«* (Lukasevangeliet kap.1:69a) og *»han kommer som et himmelsk lys/og står op for os som en solopgang«* (Lukasevangeliet kap.1:78).

Nudansk? Er det dagligdansk, hverdagsdansk eller børnedansk?

Raymond: Nudansk handler om at skrive og tale et dansk, der er dækning for. Sproget i *»Den Nye Aftale«* er letlæst. Det er mælkekost for nye læsere. Hvad der før var snørklet, står nu ligetil og enkelt. Sine steder smukt som fra Timotheus første brev Kap. 6:15-16:

Går noget af meningen ikke tabt, og forfladiges sproget ikke, når en bibeltekst oversættes til nudansk?

Raymond: Enhver oversættelse betyder et tab. Hvad der er smukt på ét sprog, er måske fladt på et andet. *DNA* er oversat fra den hellige kristne grundtekst. Fra græsk til dansk. Nær ved teksten. Ikke ordret. En oversættelse tager farve efter sprog og kultur. En ordret oversættelse gives

ikke. Jo da, teksten kan oversættes

ordret, men så bliver den forknudret. En tekst har ikke én mening men flere meninger. Retten til at tænke og tolke tilhører læseren, og læseren mærker, om sproget er

lige til at gå til eller ej. Endelig er det jo sådan, at visdommen i teksterne ikke kommer fra oversætterne, men fra den ånd og hånd som har inspireret teksterne! Som oversætter ændrer man principielt ikke i grundteksten, fordi man fx lider af den vildfarelse at vide, hvad tekstens ånd er! Helligånden lader sig ikke indfange. Du finder nye formuleringer af det gamle stof,

»Nudansk handler om at skrive og tale et dansk, der er dækning for.«

»Med ›Den Nye Aftale‹ får man mulighed for at læse kristendommens grundskrift på et dansk, man kan forstå, også selv om man ikke er vokset op med Bibel og kristendom.«

men også nye oversættelser som kan få folk op ad stolen!

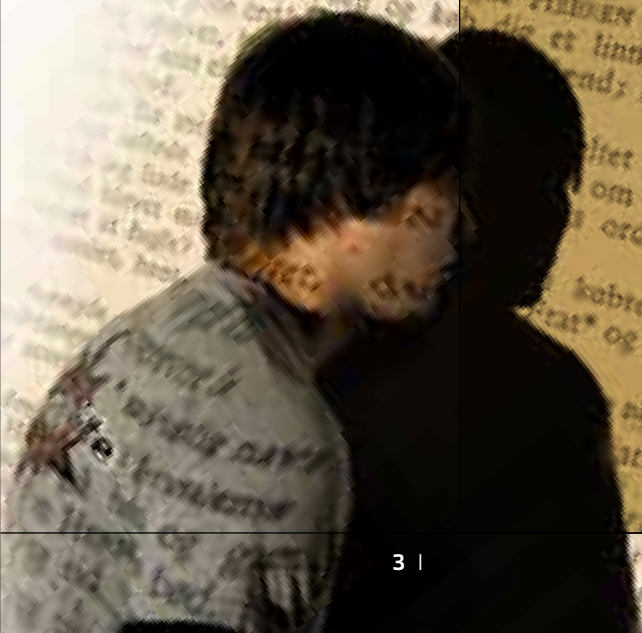
Er der tænkt på en bestemt type læsere til den nye oversættelse?

Raymond: Ja, vi har i hele forløbet været bevidst om, at man med ›Den Nye Aftale‹ får mulighed for at læse kristendommens grundskrift på et dansk, som man kan forstå, også selv om man ikke er vokset op med Bibel og kristendom. Det betyder, at du ikke finder traditionelt kirkesprog i ›Den Nye Aftale‹, og derudover er der steder, hvor den nye læser hjælpes på vej i DNA: Ord som gudstjeneste og dåb er tilføjet Paulus' andet brev til korintherne, kap. 1:19-20. For at gøre det tydeligt for den nye læser, hvad det er Paulus henviser til. Og det er her, der står om Kristus: ›Han var ét stort ja. Ved at sende os Kristus har Gud sagt ja til alle sine løfter‹. Ét stort ja. Det er poetisk. ›I skal leve jeres liv så det bliver som én lang gudstjeneste‹. (Romerbrevet kap. 12:1). Det er praksis! Lang er her nudansk for ordet sand. Og inspirationen til valget kommer fra det danske »en lang fest«.

Er forkortelsen DNA bevidst?

Raymond: Nej, det er vist det, man kalder et tilfælde – med betydning. DNA er vores genetiske kode, men nu også koden for »Den Nye Aftale«. Den aftale, som bygger på, at Gud står ved sit ord og binder livet sammen for os med sin tilgivelse. Det er stadig kærligheden og det sociale, som binder de kristne sammen – og vender dem mod verden: ›Men viden gør os indbildske, mens kærligheden får os til at hjælpe andre‹ (Paulus' første brev til korintherne kap. 8:1b). Evangeliet er stadig det gamle drama om ethvert menneske, men i en ny sproglig opsætning: ›Din krop får lys igennem øjet. Når øjet er klart og rent, vil hele kroppen være fyldt med lys. Men hvis øjet er fuldt af ondskab, vil der være mørkt i hele kroppen. Og mørket er totalt, for alt lys er forsvundet‹ (Mattæusevangeliet kap. 6:22-23).

Gud ske og tak lov. Det går mod jul: ›Det rigtige lys, der skinner for alle mennesker, var på vej ind i verden‹ – ›Det skinner for os i mørket, og mørket har ikke kunnet vinde over det‹ (Johannesevangeliet kap. 1:9, og kap. 1:5). ■



December 2007

2 DNA – Den Nye Aftale

– smagsprøver på sproget i Det Nye Testamente på nudansk
Af Raymond Jensen og Lola Skagen

5 Miraklernes tid

– leder
Af Anne Åbom

6 Gud går i kødet

– inkarnationsartikel, hvor Jesus får ben at gå på
Af Troels Thorndal

9 Bibelundervisning er centrum for den tamilske menighed

– stafetten går til tamilerne i Holbæk
Af Hanne Kiel

10 Pakket godt ind

– baggrund: Hvorfor mirakler og undere er tegn
Af Bent Hylleberg

12 Et lillebitte uafviseligt mirakel

– en tvivler går på jagt
Af Jacob Anhøj

14 Eve og Nimse blev reddet af en engel i blå overalls

– vidnesbyrd om et mirakel
Af Eve Elleby

Religionsfrihed på dagsordenen

På De Europæiske Baptisternes (EBF) rådsmøde i Budapest i september var hovedtemaet religionsfrihed. Baptisternes Verdensalliances afgående generalsekretær Denton Lotz holdt foredrag om, hvilke aktuelle udfordringer baptister står over for i kampen for religionsfrihed. Flere aktuelle konflikter i verden blev beskrevet og drøftet. Religionsfriheden er virkelig en af de vigtige værdier for baptister, og som derfor er med til at skabe den baptistiske identitet. Samtalerne afslørede dog, at et af de mere kontroversielle emner er spørgsmålet om, hvem der skal have religionsfrihed. Ganske mange baptister viser i dag en vis uvilje mod at give nogle religiøse grupper



15 Døbte og døde

16 Julekurvens mirakel

– interview med Frelsens Hærs familiekonsulent
Af Rie Andersen

18 Samme aktive Gud i lidelse og helbredelse

– interview med Niels Christian Hvidt
Af Lone Møller-Hansen

20 Vi har alle brug for mirakler

– baptist og journalist Øjvind Kyrø sætter mirakler på prøve
Af Michael Møller-Hansen

22 Mirakler fra det internationale ...

– Mirakler kan være mange ting
Af Allan Ibsen

24 Global Team

– hvad driver 7 unge til at være globetrottere?
Af Signe Lund Sørensen

25 Stafetten er overdraget

– nye folk styrer nu BaptistKirkens økonomi
Af Svend Eli Jensen

28 Mirakelløse Tidende

– mirakeldigt
Af Troels Thorndal

(G.I.T.M.T.U.)

den samme frihed, som man kræver for sig selv. Der er dog ingen tvivl hos baptister i dag, når det gælder det enkelte menneskes samvittighedsfrihed og ret til at vælge tro; her kræves samme frihed for enhver. BaptistKirkens generalsekretær Jan Kornholt har denne kommentar: »For mig er det blevet tydeligere, at religionsfriheden er en af de bærende værdier i et frit og demokratisk samfund. Og jeg ser, at religionsfriheden hele tiden er under pres selv i et land som Danmark. Derfor er der brug for bap-tismen som den kristendomsopfattelse, der klart og kompromisløst kræver tros- og samvittighedsfrihed som en gudgiven forudsætning for det gode liv.«

Miraklernes tid?

📷 Stine Frandsen [☰] Anne Åbom



Få af os er så heldige, at vi oplever noget, der kun kan karakteriseres som et mirakel. Noget, der var helt fantastisk og aldeles uforklarligt. Noget, hvor man tænker: »Det her får jeg svært ved at få andre til at tro på.« De fleste af os må i stedet tage til takke med hverdagens små mirakler – og de er såmænd heller ikke så ringe endda: Bilen, der starter mod alle odds, når man har aller mest travlt. Checken fra SKAT, når du netop har rystet den sidste 25-øre ud af sparegrisen. Eller med det store mirakel, hver gang, et velskabt barn bliver født.

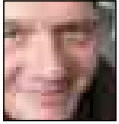
Men er mirakler, ligesom alt andet, ikke afhængige af øjnene, der ser? Det, du opfatter som et mirakel, er måske hverdagskost for din nabo – og omvendt. På Jesu tid var det et mirakel, når et menneske blev helbredt. I dag er det groft sagt kun en lægefejl, at vi dør. En positiv graviditetstest kan være et mirakel for én kvinde, mens en negativ kan være det for hendes veninde.

Men det gør det samtidig rigtig svært for os at skabe konsensus om, hvad et mirakel er. Og er der noget, vi i vores moderne verden ikke rigtig kan lide, så er det de ting, der ikke kan måles,

vejes og gøres alment gyldige. Vi vil da gerne tro på mirakler, men har vi ikke lært, at alt har en årsag? Og er de ikke bare for langt ude, dem, der hævder, at de har oplevet mirakler? Sandheden er vel, at vi alle sammen står midt i skillelinjen – mens vi på den ene side længes efter, at tingene skal være til at forstå og regne ud – at alt skal have en årsag og kunne forklares, så kender vi på den anden side os selv godt nok til at vide, at livet ville være uendeligt svært, hvis det uforklarlige ikke engang imellem kiggede forbi. Hvis bare det ikke var så uberegneligt! – Så vælger vi måske hellere at underkende miraklerne og lade som om, de ikke findes. Når de nu ikke vil lade sig sætte på formel, så vil vi hellere være foruden. Men måske kunne vi føle os mere trygge ved miraklerne, hvis vi indså, at det ligger i miraklets natur at være uforklarligt. I en verden, hvor alt helst skal kunne forklares objektivt, for at være gyldigt, står miraklerne som det vovede alternativ. Hvis bare ét menneske kan sige »Det her var et mirakel«, så er det vel et mirakel? Og at de ikke kan forklares objektivt, er vel netop essensen. For hvis det kunne det, var det jo ikke længere et mirakel.

Så er det miraklernes tid? Tjaa ... hvad synes du selv? ■





Gud går i kødet

[☰] Troels Thorndal [📺] Per Bækgaard

Holder du af julens Disney-evangelium, så stop omgående videre læsning. For dig venter der intet godt forude. Forude findes ingen snedækket, sprosset bonderomantik. Læser du videre, vil din Glade Jul med garanti blive til din Flade Jul. Du er bedre tjent med anden lekture.

Godt så – for de få, der valgte at læse videre, følger nu fire påstande om Julen. Der kunne siges mere – og tro mig, det vil sikkert også ske – men her skal vi fatte os i korthed. »In karna« betyder kort og godt »i kødet«. Og det er nøjagtig, hvad de fire påstande kredser om. Hvad var det, der reelt set skete, dengang med Jesus – dengang Gud valgte at gå i kødet på verden?

Gud blev menneske – og ikke omvendt

Selv om der intet sted i Bibelen står, at »Gud blev menneske«, så er det ikke desto mindre en kernesætning i forståelsen af inkarnationen. Og hvorfor var det så ikke omvendt? Hvorfor kunne det ikke være mennesket, der blev Gud?, kunne man spørge. Kunne det ikke være lige så rigtigt? Nej, det kunne det ikke af den simple grund, at »evangelium« betyder »en god nyhed«. Og for det første er der ingen nyhed i, at mennesket vil være Gud. Det har mennesket ønsket sig, siden farmor var knægt. No luck so far. For det andet

ville det ikke være en *god* nyhed, for netop denne bestræbelse, som guddommelig-gørelsen af mennesket, har ikke medført andet end ulykker i verdenshistorien. Ergo: Det er kun sætningen »Gud blev menneske«, der har nyhedsværdi. Det har den i øvrigt fortsat, hvis man bare præsenterer den på en tidssvarende måde, for det synes fortsat som om, at menneskeheden kun tror, at man kan komme i kontakt med det guddommelige ved selv at blive det. »Gud blev menneske« kan altså fortsat afføde en aha-oplevelse.

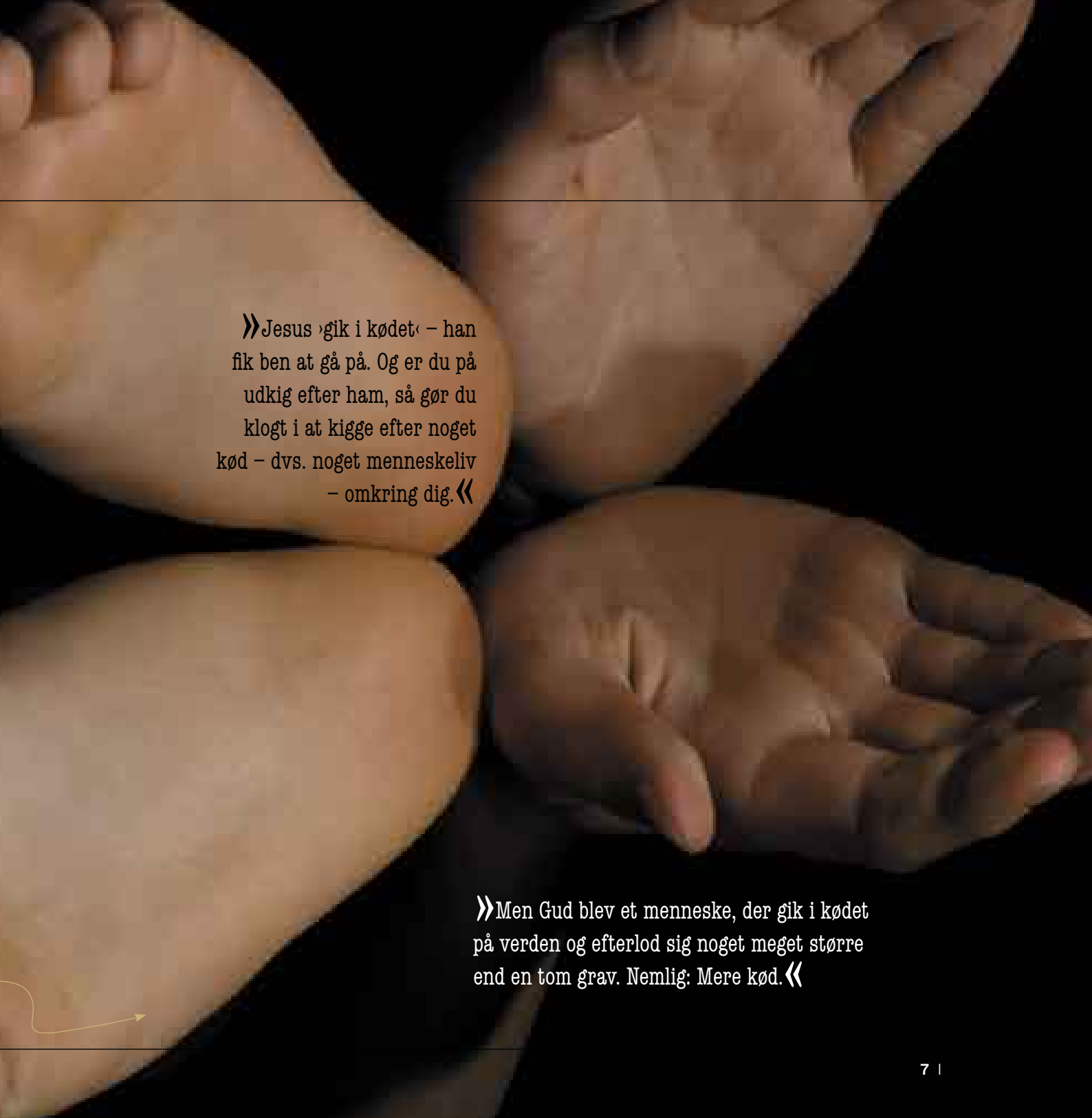
Ordet blev kød – og ikke ånd

I begyndelsen af Johannesevangeliet (1:14) lyder ordene, som så tit læses ved juletiden: »Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os ...«. Det er Julens anden påstand. Og er det nu interessant? Og hvad betyder det? Ja, det er det, for det er en retningsangivelse for os, der har til hensigt at finde dette »Ord« – dvs. Jesus, dvs. Gud, der er blevet menneske. For der ville jo være rigtig god grund til at antage, at Gud findes andre steder end i noget så ordinært som »kødet«.

For er Gud ikke noget uendeligt ophøjet, lyst, let, gennemsigtigt, utvetydigt, luftigt? Det mest nærliggende ville derfor for de fleste være at kigge i åndelige retninger for at få øje på ham. Men Jesus »gik i kødet« – han fik ben at gå på. Og er du på udgik efter ham, så gør du klogt i at kigge efter noget kød – dvs. noget menneskeliv – omkring dig. I Mattæusevangeliet (25:31-46) fortæller Jesus, at han manifesterer sig i »disse mine mindste«. Og dér drejer det sig ikke om åndelige oplevelser og lovsang, men om at se ham i: Den sultne, den nøgne, den fangne, den ensomme, den syge. Kort sagt i menneskelivet omkring dig. Dér er han! Se ham før din nabo!

Gud kom nær – og blev temmelig besværlig

At et lille barn i en lille stald ved Betlehem skulle kunne bringe så meget ravage, havde ingen nok regnet med. Og de første par og 30 år gik det da også meget fredeligt til. Men da Jesus, som var inkarnationen af det guddommelige, den af jøderne ventede Messias, så endelig trådte frem, blev det



»Jesus »gik i kødet« – han fik ben at gå på. Og er du på udkig efter ham, så gør du klogt i at kigge efter noget kød – dvs. noget menneskeliv – omkring dig.«

»Men Gud blev et menneske, der gik i kødet på verden og efterlod sig noget meget større end en tom grav. Nemlig: Mere kød.«

Gud går i kødet

hurtigt til bulder og brag. Tjek selv Bibelen og se, hvor hurtigt han i grunden får modstandere, hvor hurtigt han trues med død og ødelæggelse. Alt sammen fordi han ikke opførte sig som guder normalt gør: Højt hævede over menneskenes gøremål. Han stod midt mellem dem og førte sig ikke særligt statsmandsagtigt frem, da han foreksempel ryddede Templet og kaldte det for en »røverhule«. Der var ikke meget Kofi Annan over dén stil. At Gud blev menneske og »gik i kødet« kan godt kaldes for »en god nyhed«, men for de dertil religiøst indrettede var der intet godt i den. Gud blev besværlig, vristede sig fri af regler og

rammer. Mens Fanden var løs i Laksegade, så kan man sige, at Gud var løs i Kirkestræde. Siden har det derfor også handlet om at få gjort Gud så fjern og ufarlig som mulig. Og det er jo lykkedes meget godt. For vi kan jo ikke have sådan en gud til at gå frit omkring.

Gud blev fællesskab – og ikke en privatsag

»Jeg har min egen tro« – sådan lyder parolen for mange. »Religion er en privatsag«. Men sådan fungerer det ikke med Jesus, som går i kødet på vores religiøse solo-kørsel. Var Jesu opstandelse kun et spørgsmål om en dødeopvækkelse for 2000 år siden, ja, så ville det virkelig være en højst privat sag, om man nu troede på dét eller ej. Men Gud blev et menneske, der gik i kødet på verden og efterlod sig noget meget større end en tom grav. Nemlig: Mere kød.

»Jeg har min egen tro« – sådan lyder parolen for mange. »Religion er en privatsag.« Men sådan fungerer det ikke med Jesus, som går i kødet på vores religiøse solo-kørsel. «

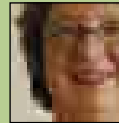
Et legeme, en kirke, et fællesskab. Julen varer lige til Påske, og derfor hænger inkarnationen sammen med opstandelsen af en organisme, der aldrig før er set på jordens overflade. Gud valgte i opstandelsen at manifestere sig i et fællesskab. Det kan have mange navne, men vil du have med Gud at gøre og se den kraft, som både var drivkraften i hans inkarnation og i hans opstandelse, så gør du klogt i at møde hans legeme, som det bevæger sig over kloden. Det er et meget menneskeligt, temmelig kødeligt, ofte besværligt fællesskab. Og det vil udfordre enhver, der vil holde Gud for sig selv.

Glædelig Jul! ■



Bibelundervisning er centrum for den tamilske menighed

[📷] Arkiv [☰] Hanne Kiel



Bornholms Baptistmenighed har sendt stafetten til den tamilske menighed i Holbæk med spørgsmålet: »Vi vil gerne høre om det omfattende undervisningsprogram, I har for alle medlemmer. Hvad er indholdet, og hvordan organiserer I selve undervisningen?«



»Hvilken kultur er bedst: Tamilsk, indisk eller dansk? Bibelen viser os den rette kultur – uafhængigt af nationalitet.«

Enok Arulthavaraj fortæller:

I søndagsskolen er der i alt 20 elever og to undervisere. Børnene (5 - 13 år) synger, tegner og får fortalt bibelhistorie. Vi bruger en billedbog, der er udarbejdet til kirkerne i Indien. Teenagerne (13 - 18 år) læser i Bibelen og taler sammen om indholdet. Menigheden underviser også børnene i tamilsk for at sikre, at deres sprog udvikler sig, så de kan forstå gudstjenesten, der foregår på tamilsk.

Også ungdomsmøderne har fokus på Bibelen. Udgangspunktet er oftest de unges oplevelser i hverdagen. De stiller

måske spørgsmålet: »Kan vi gå på diskotek?« Det fører til en samtale om indholdet af et diskoteksbesøg, og det vurderes i lyset af Bibelen. Derfra springer svaret. Spørgsmålet kan også være: »Hvilken kultur er bedst: Tamilsk, indisk eller dansk?« Bibelen viser os den rette kultur – uafhængigt af nationalitet. Andre gange præsenterer en af de unge et yndlingsstykke fra Bibelen og begrundet sit valg. Hvert år holdes bibeleksamen med uddeling af en stor præmie til den dygtigste. Det kan for eksempel være en bærbare pc.

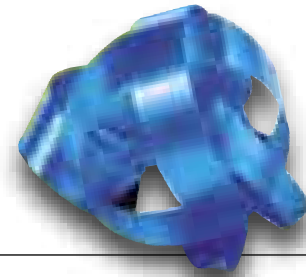
Endelig samles menighedens ledere og ansvarlige til undervisning. I et treårigt forløb mødes man to gange om måneden kl. 17 – 21. Her læses skrifter i Bibelen i deres helhed. Deltagerne skal være over 18 år.

Hver søndag samles 35-50 voksne og ca. 20 børn og unge til gudstjeneste. Efter en times lovprisning og taksigelse i bøn og sang går børnene og de unge i søndagsskole, mens de voksne lytter til prædikenen. Forkyndelsen er rettet mod både medlemmer af menigheden og fremmede. ■



Pakket godt ind ...

[≡] Bent Hylleberg [✉] Per Bækgaard



Hvad er teologien bag mirakler, tegn, undere og helbredelser?

Denne baggrundsartikel hjælper dig til at tyde tegnene. Også dem, der er pakket godt ind ...

Pakket godt ind. Sådan står der hos Lukas (2:12) i den nye oversættelse – *Den Nye Aftale* – om Frelseren, der fødes. Han var »pakket godt ind«! I den gængse oversættelse kaldes barnet, der nu er »pakket godt ind«, for et *tegn*. Når det bliver jul, bliver de bedste gaver »pakket godt ind«. Det gælder også Guds gave til os: At Gud er hos os som Frelser – det er »pakket godt ind« i en nyfødt. Denne iagttagelse fra julens budskab fører os lige ind i dette blads tema, der handler om undere og mirakler.

Det er en tanke værd, at vi tænder på helbredelser og brud på naturens love – alt det spektakulære – uden at pakke dem ud! I dagligt sprog kalder vi sensationelle begivenheder for »mirakler«. Det kan vi ikke

»At være optaget af mirakler er ligeså afsporet, som at blive holdende for »grønt lys«, når dette »tegn« fortæller, at nu bør du køre ind i en ny virkelighed på den anden side af krydset!«

lave om på. Men i kristne kredse og i kristen tankegang bør vi altid undersøge, om »mirakler« er »tegn«. Det underfulde er ikke det, vi skal fokusere på. Derimod skal vi pakke det opsigtsvækkende ud og forsøge at få øje på den nye virkelighed, som Gud er i gang med at tilvejebringe – den virkelighed, som »ægte mirakler« er *tegn* på.

Mirakler – tegn på hvad?

At være optaget af mirakler er ligeså afsporet, som at blive holdende for »grønt lys«, når dette »tegn« fortæller, at nu bør du køre ind i en ny virkelighed på den anden side af krydset! Hos Jesus er mirakler *tegn* på, at Guds virkelighed er brudt ind i verden. Frelseren er kommet til os. Det skal der handles på i vores tid af et folk, der er optaget af tegnene på Guds nærvær. Det er menighedens opgave: At pakke velsignelsen ud, når den står underfuldt midt iblandt os – give den »navn«, ære himlens og jordens skaber og forkynde det for alle! Sådan som »hæren af himmelske væsener« gjorde julenat, da de så Frelseren, der var »pakket godt ind«: »Vi hylder Gud i den højeste himmel. Han

kommer med fred til mennesker på jorden, til dem som han har udvalgt.

De »tegn og undere«, som Jesu gjorde, er ikke lette at bringe på én formel. Der er to grupper: Helbredelser og naturundere. Når vi spørger om deres funktion, får vi flere mulige svar: De underbygger Jesus forkyndelse, at Gud *nu* er på spil midt iblandt os. De appellerer til menneskers tro. Og de viser, at Jesus sprænger de gængse normer, idet han søger fællesskab med udstødte (spedalske) og ændrer synet på hedninger. De er altså »tegn« på ét eller andet, som de viser hen til. En virkelighed, der skal pakkes ud.

Tegn – på en ny virkelighed?

Det har evangelisten Johannes fat i. Han kalder bevidst disse begivenheder for *tegn*. Hermed vil han sige mere, end at det underfulde ligger inden for Guds muligheder. Som Skaber kan Gud selvfølgelig suspendere skabningens normale gang. Johannes forkynder mindst to ting: Når Jesus virker med sådanne tegn, er det Gud, der er på spil i verden. Gud er »pakket ind« som et

»Det er en tanke værd, at vi tænder på helbredelser og brud på naturens love – alt det spektakulære – uden at pakke dem ud!«

menneske midt i blandt os. Jesus handler derfor, som Gud vil: Han er i færd med at genoprette skabningen og tager med disse tegn kampen op mod djævelen.

Kærligheden, der vil liv (modsat sygdom og død) og fred (modsat kaos og tilintetgørelse), er på spil allerede nu. Jesu undere er *tegn*, der forkynder, at både mennesker (helbredelserne) og skaberværk (naturunderne) skal genoprettes. En »ny himmel og jord« er på vej fra Gud.

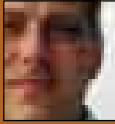
I Jesu eget liv forkynder de største begivenheder det samme ved hjælp af *tegn*: I julen hører vi det via barnet. I påsken forkyndes det via opstandelsen. I pinsen udrustes Guds folk til at tjene den nye virkelighed, der skal sejre til sidst. Det er altså ikke blot sensationer, der er tegn på Guds nye virkelighed. Det er tillige alt det, som Skaberen giver os hver dag: Luft, brød, liv, kærlighed. Den opstandne Herre er det egentlige tegn på, at Gud er på spil i vores verden. Og kraft fra Helligånden vidner herom (Hebræerbrevet 2:4). Livet er fyldt med *tegn* på Guds nye virkelighed. Tyd dem – nogle af dem er pakket godt ind! ■

Fakta

Af julens evangelium – pakket ind i nudansk – ifølge *Den nye Aftale*:

*I dag har I fået en frelser. Det er Messias, jeres herre, og han er blevet født i Betlehem, Davids by. I kan kende ham på at han ligger i en krybbe, **pakket godt ind**.*





Et lillebitte uafviseligt mirakel

[≡] Jacob Anhøj [C] Stine Frandsen

MIRAKEL

Når evangeliet om Guds kærlighed ikke længere gør indtryk på vennerne, kan man altid sætte trumf på med historien om dengang, Gud på mirakuløs vis greb ind i ens liv. Men hvad gør en kristen, der aldrig selv har oplevet et mirakel? Tag med læge Jacob Anhøj på jagt efter det »lillebitte uafviselige mirakel«.

Jeg forstår godt Thomas – ham de kalder tvivleren. Thomas' forlangende var vel ikke urimeligt: At få lov til med egne sanser at bekræfte, at den opstandne Jesus virkelig var Jesus. I Jesu ord til Thomas kan man alt efter temperament spore enten bebrejdelse eller medfølelse: »Du tror, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog tror.« Vi er mange, der i denne forstand er salige; men nogle af os ville gerne bytte lidt salighed for blot en smule vished. Og hvor svært kan det være? Hvis Gud er Gud,

burde det være en smal sag at overbevise alle verdens Thomas'er med blot et enkelt lillebitte uafviseligt mirakel.

Min mosters tante blev helbredt ...

Efter et halvt menneskeliv i kristenland er det ikke beretninger om mirakuløse helbredelser og guddommelig indgriben, man savner. Men hånden på hjertet; de fleste af den slags historier overbeviser ingen, der ikke i forvejen er overbevist. Hvem kender ikke én, der har en moster, hvis tante

engang slap af med sine »spændinger« efter håndspålæggelse?

Mere end fodvorter, tak!

På hjemmesiden www.jegblevhelbredt.dk fortæller danskere deres personlige historie om guddommelig helbredelse. Ingen tvivl om, at beretningerne er alvorligt ment, og at oplevelserne har haft stor betydning for fortællerne. Men helt ærligt; fodvorter, piskesmæld, ondt i ryggen, soleksem og mere af samme skuffe, der tilfældig-

»Hvis Gud er Gud, burde det være en smal sag at overbevise alle verdens Thomas'er med blot et enkelt lillebitte uafviseligt mirakel.«

vis svinder i ugerne efter et bedemøde, overbeviser ikke en ægte Thomas. Bare et lillebitte uafviseligt mirakel er alt, vi beder om. Et amputeret ben, der gror ud, ville være alt rigeligt.

Rapport om »religiøs helbredelse«

Lægen Majbrit Andersen har skrevet en rapport om »religiøs helbredelse«. Rapporten indeholder interview med ti personer, som deltog i et helbredelsesmøde med den nigerianske mirakelpræst Charles Ndifon i 2001, og som var udvalgt blandt ca. 200 hundrede personer, der angav at være blevet helbredt. Majbrit Andersen fik lov til at gennemgå deres lægejournaler. Hun kommenterer i dag sin egen undersøgelse: »Der er ingen tvivl om, at nogle af deltagerne oplevede noget. Men de helbredeshistorier, jeg fik, vil altid kunne diskuteres, fordi deltagerne samtidig fik lægebehandling; og de var i øvrigt ikke udtryk for alt, hvad der skete ved møderne. Min konklusion er, at helbredelse uanset årsag altid er en gave, men at den største gave måske er hjælp til at håndtere de

omstændigheder, man står i.« Vi Thomas'er er ikke overraskede: Blandt 13.000 deltagere i Ndifons møder lykkedes det ikke at finde ét eneste sygdomsforløb, der ud fra medicinske kriterier kan betegnes som uforklarligt.

Thomas går til videnskaben

Hvad gør en Thomas så? Han går til videnskaben. Efter nogle timers hårdt arbejde med søgning efter mirakler i verdens største database over lægevidenskabelig forskning, www.pubmed.org står det klart, at mirakuløse helbredelser ikke hænger på træerne – i hvert fald ikke de træer, alverdens læger sidder under. Læger taler sjældent om mirakler. I stedet taler de om »spontane remissioner«, som det hedder, når sygdomme går over af sig selv, hvilket i øvrigt er reglen snarere end undtagelsen.

Er der noget med forbøn?

Og så alligevel – der er noget med forbøn. Hvad sker der med patienter, der bliver bedt for? Går det dem bedre end andre patienter? Det er der faktisk en del videnskabelige undersøgelser, der tyder på. En berømt undersøgelse viste, at chancen for at blive gravid ved reagensglasbefrugtning var dobbelt så høj hos kvinder, der blev bedt for, end hos andre kvinder. Et andet forsøg viste endda, at forbøn virker tilbage i tiden. Men inden begejstringen tager overhånd, er der andre forsøg, der viser, at forbøn ingen forskel gør. Og så er der forsøget med hjertepatienterne, hvor dem, der blev bedt for, havde flere komplikationer end de andre. Når alt lægges sammen og trækkes fra, er der dømt remis: Det er ikke videnskabeligt bevist, at forbøn hjælper på sygdom.

Thomas var heldig. Vi andre er henvist til at tro uden at se. Måske foretrækker Gud at forblive afviselig. ■

»Måske foretrækker Gud at forblive afviselig.«



Eve og Nimse blev reddet af en engel i blå overalls

[≡] Eve Elleby [📷] Privat

Vidnesbyrd af Eve Elleby, 74 år, medlem af Kristuskirken i København

Eve var hvert år feriebarnd hos sin onkel og tante i Silkeborg. Da hun var 10-11 år var der også en anden pige på ferie, Nina eller Nimse. Hun var et år yngre. Fra svømmebadet gik de en dag gennem et øde område. De ville plukke blomster til tante Elly. Nimse var hurtig og løb foran, og da Eve nåede frem, så hun, at Nimse var faldet i et mosehul. Hun sad allerede fast til navlen.

Ikke skyggen af hjælp

»Jeg kiggede mig om efter hjælp. Somme tider sad der nogen og drak, men der var ikke skyggen af et menneske, og ingen træer, som kunne skjule hjælpen. Jeg så en træstub og prøvede at hage mit ben fast til den, mens jeg gled ud i vandet for at trække Nimse op. Jeg fik fat i hende, men hun gik i panik, så i stedet var det hende, der trak mig ned i det grumsede vand. Til sidst havde hun kun armene og hovedet over vandet, mens jeg havde overkroppen fri.

Så råb da til din Gud!

Jeg havde hele ferien insisteret på, at vi skulle bede Fadervor, før vi lagde os til at sove. Det var min farmor, der havde lært mig at bede, og hun havde også lært mig at

fortælle om min tro på Gud. Nimse havde erklæret, at »Ham troede hun ikke på«. Men dér i mosehullet sagde hun pludselig: »Så råb da til din Gud!« Jeg råbte »Gud, hjælp« og i samme sekund var der én, der halede først mig og bagefter Nimse op på fast grund. Så sagde han: »Gå ad de rette veje, gå ad de rette stier«. Da jeg vendte mig om for at sige tak til ham, var han væk. Han ligesom forsvandt ud til højre. Men der var ikke nogen i det øde landskab. Det eneste jeg huskede, var at han havde blå overalls på. Jeg er helt sikker på, at det var en engel.



Eve på trappen dén sommer, en engel i blå overalls trak hende op af et mosehul.



Eve 7-8 år med sin farmor.

Fra det øjeblik ville Nimse gerne bede Fadervor, og siden blev hun novice på Lukasstiftelsen.« ■

»Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp; han trak mig op af undergangens grav, op af slam og dynd; han satte min fod på klippen, så jeg stod fast.«

Salme 40 v. 2-3

Redaktion

Anne Marie (Rie) Andersen (redaktør)
Baptistkirken i Danmark
Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S
Direkte tlf. 3234 0534
rie@baptist.dk

Lola Skagen – Tlf.: 9832 2101
skagen@gvynet.dk

Anne Åbom – Tlf.: 6313 1924
annej03@student.sdu.dk

Bent Hylleberg – Tlf.: 59 18 51 95
bent@hylleberg.info

Hanne Kiel – Tlf.: 3190 8190
hanne_kiel@hotmail.com

Lone Møller-Hansen – Tlf.: 56951015
m-h@mail.dk

Michael Møller-Hansen – Tlf.: 29459588
moller.hansen@gmail.com

Jacob Anhøj – Tlf.: 21262527
jacob@anhoej.net

Grafisk design
Pedersen & Pedersen, Århus.

Trykkeri
V-Print, Holstebro.

Abonnementspriser

- Helårsabonnement og lydband 535 kr
- Studieabonnement 250 kr
- Kvartalsabonnement 190 kr

Oplag: 1100

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger tre numre ad gangen.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Næste nummer udkommer 1. februar
– deadline 3. december
Marts – deadline 2. januar 2008

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708.
Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-15.
Fax: 3259 0133.
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til Sekretariatet.

Dødsfald og nydøbte kan indberettes til Sekretariatet. Gudstjeneste-tidene bliver trykt i Baptistikkens elektroniske nyhedsbrev.

Bladet kan også modtages på kassetteband. Henvendelse til Sekretariatet.

Døbte og døde

Døbte

Holbæk

02.19.07: *Betina Larsen*, f. 01.09.1967
07.10.07: *Joumana Saliba*, f. 20.05.1968
11.10.07: *Esther Rathi Rajakumar*, f. 07.11.1970

Odense

16.09.07: *Simon Josias Graf*, f. 03.03.1993
16.09.07: *Mian Nihn*, f. 15.03.1993
30.09.07: *Morten Olsen*, f. 19.10.1990
30.09.07: *Lian Sang Thihlum*, f. 20.04.1991
30.09.07: *Mat Lan Thihlum*, f. 23.02.1993
30.09.07: *Van Tuan Nguyen*, f. 02.09.1978

Døde

Bornholm

Henry Vang Ipsen, født 03.08.1917, døbt 05.11.1933 i Rønne, døde 10.10.2007.

Købnerkirken

Else Andreassen, født Rasmussen, født 07.12.1919, døbt 09.04.1944 i Købnerkirken, døde 15.10.2007.

Pandrup-Birkelse

Grethe Andersen, f. Olsen, født 18.04.1930, døbt 13.06.1971 i Missionsforbundet i Brovst, døde 17.07.2007.

Sindal

Bernhard Korsbro, født 13.04.1929, døbt 07.04.1946 i Mosbjerg, døde 12.08.2007

Sæby

Gudrun Jørgensen, født 26.09.1928, døbt 17.04.1949 i Sæby, døde 28.09.2007.

Målrættede dage i Odense

I efteråret arbejdede Odense Baptistkirke med konceptet »40 målrættede dage«. Ungdomspræst, Lasse Åbom, fortæller om forløbet: »Det har været positivt for menigheden at have et fælles projekt, noget man var sammen om, og især inddelingen i grupper har været succesfuld.« I alt 16 grupper var i gang under de 40 dage. Deraf er omkring 10 grupper fortsat efter kampagnen, hvilket er en fordobling i forhold til det antal bibelgrupper, som menigheden havde inden kampagnen. Som andre menigheder kan Odense Baptistkirke også berette om, hvordan kampagnen har været direkte eller indirekte medvirkende til, at både flere af menighedens perifere kontakter, men også mange af menighedens faste medlemmer, er rykket tættere på menigheden. I løbet af de 40 dage, hvor kampagnen løb, blev seks mennesker døbt i Baptistkirken. »Derudover har kampagnen også sat skub i arbejdet med den mere overordnede struktur i menigheden, som vi vil arbejde med at målrette. Hvad er formålet med de ting, vi gør? Det er noget, vi vil gøre os bevidste«, slutter Lasse Åbom.

Engagement, der gør en forskel

De seneste tre år har City Kirken i København deltaget i Dansk Flygtningehjælps landsindsamling i november. Om baggrunden for City Kirkens engagement i Dansk Flygtningehjælps indsamling fortæller Per Eivind Stig, præst i City Kirken: »Det er helt naturligt for os at deltage i indsamlingen, da det at hjælpe mennesker i nød er stærkt foreneligt med evangeliet. Derudover er vi kirke i det område i Danmark, der har den højeste koncentration af nydanskere, så for os er det også en naturlig måde at engagere os i lokalsamfundet på.« Forud for indsamlingen holdt City Kirken ligeledes Missionssøndag med fokus på international mission. Fokus var »engagement« – det at give noget af sig selv for andre. Her havde de inviteret Ebbe Holm, der skulle fortælle om sit og sin families 4 måneder lange ophold i Burundi. »Det er et stærkt vidnesbyrd om, hvordan en familie river 4 måneder ud af deres liv for at være med til at gøre en forskel i andres liv. Et sådant engagement kan kun udfordre os til selv at give. Hvad enten det er 4 måneder eller 3 timer, så betyder det noget i menneskers liv«, slutter Per Eivind Stig.



Julekurvens mirakel

[☰] Rie Andersen [📷] Bent Dahl Jensen

Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd findes der mellem 50-75.000 fattige børn i Danmark, og tallet er stigende. De Økonomiske Råd oplyser, at der siden 2004 er kommet mellem 10-15.000 flere fattige hvert år. Det skyldes regeringens loft over kontanthjælpen samt boligstøtten og integrationsydelsen. Har Kirken et mandat til at hjælpe landets fattige? Hvordan kan en julekurv være et mirakel for enlige og familier, der kæmper for at sikre en hyggelig jul? **Interview med familiekonsulent Joan Münch, Frelsens Hær.**



Joan Münch,
Frelsens Hær

Findes der fattige i Danmark?

– Danmark har ikke en officiel fattigdomsgrænse. Er man ramt af »absolut fattigdom«, har man under én dollar til rådighed om dagen, men her i landet har vi »relativ fattigdom«, hvilket defineres som en situation, hvor man ikke kan deltage i det almindelige sociale liv og ikke har råd til fx forsikring, ferie eller en tur i biografen. Mellem disse to findes en grænse, hvor man ikke har råd til mad sidst på måneden. Disse to former for relativ fattigdom er fastlagt af Center for Alternativ Samfundsanalyse, men også af vores domstole.

Er der reelt tale om et »mirakel« for mennesker, der modtager julehjælp?

– Der er i hvert fald tale om et klap på skulderen i en svær tid. Der findes mennesker, som er kommet ud i uføre og har brug for akut hjælp. Vi får førstegangssøgende

hvert år, og for dem er det et mirakel at kunne søge – og få hjælp. Man kan også vurdere situationen ud fra, *hvornår* folk søger om hjælp. Vi har folk, der søger allerede i februar. Vi uddeler julehjælpen ved en kort julegudstjeneste, hvor det foregår på en værdig måde. Der er fem juleuddelinger på én dag med 450 personer, som bliver kaldt ud i mindre grupper ad gangen. Folk synes, det er meget belastende at skulle søge julehjælp og vil helst være fri. Det er utroligt følsomt for socialt udsatte familier at skulle vise sig som sådanne. Dybest set er det jo mennesker som dig og mig, der er kommet i uføre, og der er ingen, som har lyst til at blive stigmatiseret.

Vi har oplevet en 100% stigning i ansøgninger de sidste fem år. Dels fordi vi er blevet mere kendt for vores uddelinger, dels fordi der er kommet flere fattige i vores samfund, og polariseringen er øget.

De i dag 8-10%, der ikke har det lige så godt som os andre, er der blevet flere af i løbet af de sidste ti år. Alene dét, at vi har kunnet følge med en fordobling fra 1000 til 2000 julepakker, er et mirakel, for julehjælpen koster rigtig mange penge.

Hvilken forskel kan en julekurv betyde for en familie?

En hyggelig juleaften i stedet for en meget skrabet aften. Sidste år havde Mærsk doneret et stort LEGO-skib til familierne. Så var gaverne på plads. På den måde oplever de, at de også er med, hvilket er en lettelse i forhold til det store forventningspres, der udspringer af vores forbrugersystem. Uden julehjælpen ville december ligne alle andre måneder, hvor de sidste dage altid er skrabede. December er et mareridt for rigtig mange familier – et mareridt, der begynder i oktober og varer til januar. De julefester, vi

arrangerer, er ofte de eneste, de socialt udsatte familier kommer med til, fordi de ikke har et netværk og føler sig stigmatiserede.

Har kirken et særligt mandat til at øve social retfærdighed?

Diakoni er en grundpille i det kristne fællesskab. Når Jesus spørger: »Hvornår så vi en af disse i blandt os?«, understreger han, at vi alle har et ansvar for at hjælpe mennesker i nød. Det kan ske for os alle, at vi bliver fyret, skilt eller finder en mand, der banker os.

Her kan Kirken være et bindeled mellem den enkelte og samfundet. Manglende netværk er direkte forbundet til den sociale »udsathed«, hvor mennesker kører af sporet. Vi har en række tilbud, hvor børnene kan få lege-kammerater og forældrene venner. Vi giver også mulighed for, at de kan komme med på en sommer- eller efterårsferie. Noget helt nyt er en teatertur i efterårsferien.

Julehjælp leder til netværk og job

Når familier ansøger om julepakken, kan de sætte kryds ved ekstra hjælp fx vores familienetværk. Her samler vi seks-otte familier og har andagt. Vi synger rigtig meget og kommer ud over alt det brok, man ellers kan være fyldt af. Vi slutter altid med fælles spisning. Man tror, det er løgn, men børn får ikke ordentlig mad i dag, for sund mad i dag

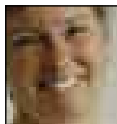
er dyrt. Desuden er der børneaktiviteter, og de voksne taler om hverdags-ting som børneopdragelse, skoleproblemer og jobssøgning. Vi har haft et par stykker, der arbejdede på plejehjem og gennem netværket anviste andre til et job. En kvinde oplevede for første gang at få støtte og anerkendelse for det, som hun kunne. Det skal ske i et trygt forum, men så kan man også yde en indsats – og det bryder isolationen. Dette er en udløber af julehjælpen. ■

Læs den stærke historie om en 40-årig mor, der fik hjælp. Se www.baptistkirken.dk under »Julekurvens mirakel«.

Fra pakningen af julepakker, Holbæk, 2006. Ud over varerne på bordet fik modtagerne også en stor pose med kartofler og grønsager.

Fakta om Frelsens Hær julekurve-hjælp
Frelsens Hær tilbyder juleuddelinger langt de fleste steder i landet. I København uddeles hjælpen ikke i naturalier, men i form af gavekort á 400, 700 og 1000 kroner til Føtex, hvor man både kan købe mad og gaver. Hjælpen må ikke bruges til alkohol og tobak. Hjælpen går til socialt udsatte, syge på førtidspension, arbejdende med lav løn, studerende og mennesker, der midlertidigt er kommet i nød. Frelsens Hær har også haft et samarbejde med KIT, Kirkernes Integrationstjeneste, ligesom mennesker på krisecentre får julehjælp.

Fakta: Giv en julekurv
Du kan en hjælpe familie eller enlig i Danmark til at få den slags julegodter, du måske selv nyder i denne højtid. Hvis du vil hjælpe, kan du indbetale din donation på giro. 4180-914-4080. Læs mere på: www.frelsenshaer.dk og www.fh-julehjelp.dk



Samme aktive Gud i lidelse og he

[≡] Lone Møller-Hansen [📧] Niels Christian Hvidt, Kasper Klarskov

Niels Christian Hvidt, katolsk teolog og forfatter, er nu med til at uddanne læger og sygeplejersker, så de bliver bedre til at kommunikere med patienterne om deres eksistentielle og religiøse behov.

»I nogle frikirker er der fokus på Miraklerne Gud sådan, at sygdom og lidelse altid er Djævelens angreb, og så handler det om at få Gud til at blive aktiv og bekæmpe dette angreb med bøn.

Omvendt har andre kristne en moderne liberal tilgang, der udelukkende mener, at svaret på lidelse er, at vi skal være solidariske med mennesker, der lider. Begge dele giver et ufuldstændigt billede af Gud. Det er for snævert, hvis vi tror, at Gud er passiv i lidelsen. Og samtidig kalder Jesus os til at tage vores kors op og være tro mod ham i lidelsen.«

Niels Christian Hvidt taler tydeligvis ud fra en dyb teologisk viden og samtidig en overbevisning om Gud som handlingens Gud. Han fortsætter:

»Mirakler og korsteologi hører uløseligt sammen. Det giver ikke mening at tale om mirakler uden at tale om lidelse. Vi tror på en levende Gud, men kan spørge, »hvor er Han så henne, når der ikke sker mirakler?« Vi kan ikke som kristne med udgangspunkt i Bibelen altid svare entydigt på, hvor lidelsen kommer fra. Bibelen har mange bud på dette spørgsmål. Det,

vi derimod har brug for at understrege, er, at det er den samme underfulde Gud, der aktivt er til stede i både lidelse og helbredelse. Nogle bliver udvalgt til at være tegn for andre ved, at de bliver helbredt. De er netop et tegn for dem, der ikke bliver helbredt om, at Gud også er Gud for dem.«

Stigmatisering

Niels Christian Hvidt taler med en indsigt i aspekter af miraklernes teologi, som er fremmed for den protestantiske tro på mirakler og Gud. Denne fremmedhed er kommet gennem den katolske teologi, som han er vokset ind i, siden han blev katolik som 20-årig.

»Miraklernes Gud og den lidende Kristus er forenet. Det ser vi også tegn på her i verden i det, vi kalder stigmata. Det er fremmed for mange, men den, der er stigmatiseret, er forenet med Kristus i lidelsen og bliver et tegn om, at Kristi lidelse er virkelighed for os i dag.«

Mennesker, der er stigmatiserede, bærer Jesu korsmærker i kortere eller længere tid, på hænder, fødder og/eller i siden. Den første kendte stigmatisering var

i 1226, munken Frans af Assisi.

Hvidt fortsætter:

»Stigmatisering er et medicinsk, men mindst lige så meget et teologisk fænomen. Det sker for mennesker, der har levet sig så meget ind i Kristi lidelse, at de oplever at kunne lide for andre mennesker sådan, at mennesker, der ellers havde afvist Kristus, kan sige ja til ham og blive delagtige i frugten af hans offer. Nogle har svært ved at tro på det, fordi Jesus på korset sagde: »Alt er fuldbragt!« Hvad kan vi så hjælpe Kristus med? Vi glemmer, at det, der skete på korset, også skal gøres virkeligt i vores verden, så mennesker kan komme til tro.«

Miraklerne er ikke målet

Men er mirakler med til at give mennesker en sund kristen tro?

»Troen på undere og mirakler kan føre i mange retninger. For nogle kan det blive et tegn, hvorefter de giver sig hen til Gud i en ægte, dyb tro. Miraklet er ikke i sig selv tro, men kan føre til tro. Andre tænker ikke så meget på, hvor det kommer fra, men mere på om »det virker.«

I Niels Christians nye arbejde i syge-



Niels Christian Hvidt,
katolsk teolog
og forfatter

Ibredelse

»Kristus er målet. Hvis man gør miraklerne til målet, har man misset formålet.«

Den stigmatiserede Myrna:

Myrna Nazzour fra Damaskus (43) har gentagne gange oplevet stigmatisering. Hver gang har været i forbindelse med påsken, og kun i de år, hvor påsken er faldet sammen for de protestantiske, katolske og ortodokse kirker. Ved en stigmatisering opstår uforklarlige sår på kroppen, i Myrnas tilfælde i panden, på hænderne, i siden og på fødderne, altså alle de steder, hvor Jesus fik sine sårmærker. Sårene bløder i godt en time og er smertefulde, men forsvinder lige så uforklarligt, som de opstår. Sidste gang, det forekom, var i 2004.



husverdenen konstaterer han, at mennesker, der bliver ramt af ulykker og sygdom, giver Gud en chance, fordi de har behov for et under. Det ser ud som om, at flere bliver religiøse på sygehuset end i kirken. Hvidt konkluderer:

»Johannes af Korset skriver i »Bestigningen af bjerget Karmel«. På vejen til Gud tillader Gud smukke blomster ved siden af vejen (glæde ved bønner, mirakler eller andre gaver fra Helligånden). Men du skal ikke stoppe op og kun se på vejkanterne. Kristus er målet. Hvis man gør miraklerne til målet, har man misset formålet.« ■

Fakta

Niels Christian Hvidt: Theo.dr., lektor ved Syddansk Universitet siden 2006.

Forskningsprojekt omkring tro og helbred støttet af medicinalfirmaet H. Lundbeck.

Bøger

»Mirakler. Møder mellem himmel og jord«, 2002.

»Kan tro flytte bjerge?«, 2004.

»Christian Prophecy – the Post Biblical Tradition«, 2007.

»Kan bjerge flytte troen?« 2008.

»Kunstens mirakler om miraklernes kunst«, med Elisabeth Assing Hvidt, 2008.



Vi har alle brug for mirakler

[☰] Michael Møller-Hansen [☑] Bonnier booking og Stine Frandsen

»Folk har brug for at tro på mirakler,« mener baptisten og journalisten **Øjvind Kyrø**. Hvad mirakler angår, er han ellers lidt af en skeptiker: »Et mirakel er kun et mirakel, hvis sagen er videnskabeligt undersøgt og bekræftet.« I 2003 stod han bag DR1's TV-serie »Fornemmelse for snyd«. »Hvis en person påstår at kunne læse min fremtid i kaffegrums og oven i købet tager penge for det, så er det vel kun fair at sætte det på en prøve.«



Øjvind Kyrø,
journalist

»Idéen var at belønne folk fra det okkulte miljø, som kunne præstere det, de påstod«, fortæller Øjvind Kyrø, der i sin tid skabte idéen og tilrettelagde tv-programmerne. »Det var ren og skær forbrugerundersøgelse. Programmet havde som sådan ikke noget med min personlige tro at gøre, men kom mere som en reaktion på manglen på kritisk sans, jeg ser hos mine kolleger. Programmer som »Den 6. sans« og »Åndernes Magt« sendtes jo uden kritiske spørgsmål, så der mangler simpelt hen sund fornuft. Alt andet er charlataneri (bedrageri, red.)«

Han betalte da også prisen for at gå imod strømmen i form af hård kritik fra flere af de medvirkende. »De oprettede jo bl.a. en hjemmeside med navnet presseofre.dk som en reaktion på programmet, hvor de protesterede over vores behandling af dem, men det tog jeg ikke så alvorligt.«

Forudindtaget

Øjvind fortsætter: »Flere af deltagerne mente, at jeg på grund af min tro havde en

forudindtaget holdning, men heller ikke det kunne jeg tage seriøst. Alle mirakler skal efter min mening undersøges videnskabeligt, kristne som okkulte. Men da beviser for helbredelse er en lang proces, droppede vi det i programmet, og dermed de fleste såkaldte »kristne mirakelmagere« som Charles Ndifon og Benny Hinn, fra starten. At flere af de medvirkende fra udsendelserne siden har måttet lukke deres forretninger, er vel også kun fair. Hvis de beviseligt har benyttet falsk reklame.«

»En af grundene til, at det okkulte miljø thrives her i Danmark, er, at folk dybest set gerne vil bedrages. I Århus Kommune findes der fx dobbelt så mange healere som praktiserende læger, og det er meget tankevækkende, ikke? Folk har brug for at tro på mirakler. Når de ikke finder svar, samlebåndsmirakler og lette løsninger i kirken, ja, så finder de dem et andet sted. Men derfor er det stadig snyd og humbug, der foregår derude.«

Ikke mirakler for miraklets skyld

Om sit eget syn på mirakler siger Øjvind Kyrø med et grin: »Vorherre er større end alt andet, og i den optik kan alting ske. Men jeg tror nu, at Gud har vigtigere ting at foretage sig, end få madonna-statuer til at græde eller andre ting i spøg og skæmtbranchen.«

»Jesus gik jo ikke på vandet, fordi han ikke kunne svømme. Han gjorde det for at manifestere sin almagt. Og sådan er alle Bibelens undere: De er ikke mirakler for miraklets skyld, men repræsenterer noget større. Hvis vi tror, at Gud er god, så ville det være besynderligt, om han spildte sin tid på petitesser og lod hånt om massakrerne i Darfur«, fortsætter han. »Men spørgsmålet er jo, hvad et mirakel egentlig er? For mig at se, er det et lille mirakel at få et kys (på kinden), at få noget uforskyldt. Og det sker jo hver dag. Hver gang mennesker er gode ved hinanden, er det efter min mening det største mirakel, der finder sted«, slår Kyrø fast. ■

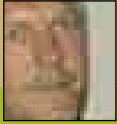
»Et mirakel er kun et mirakel, hvis sagen er blevet videnskabeligt undersøgt og bekræftet.«

»Hvis en person påstår at kunne læse min fremtid i kaffegrums og oven i købet tager penge for det, så er det vel kun fair at sætte det på en prøve.«

mirakel /-rakkəl/ subst.: *mīraklet*, plur. *mirakler*: under *det er et m., at du ikke slog dig ihjel* - [fra latin *miraculum* egl. 'noget at undre sig over', afl. af *mirari* undre sig] - **mirakel|doktor** om meget dygtig læge; også om 'klog mand' - **mirakel|kur** - [*kur I*] - **miraku|løs** adj.; ntr. -*t*: *en m. helbredelse*, uegl. *en m. evne til at klare sig* - [gennem fransk fra latin *miraculosus* afl. af *miraculum*, se *mirakel*]

»Men jeg tror nu, at Gud har vigtigere ting at foretage sig, end få madonna-statuer til at græde eller andre ting i spøg og skæmt-branchen.«

mirakler

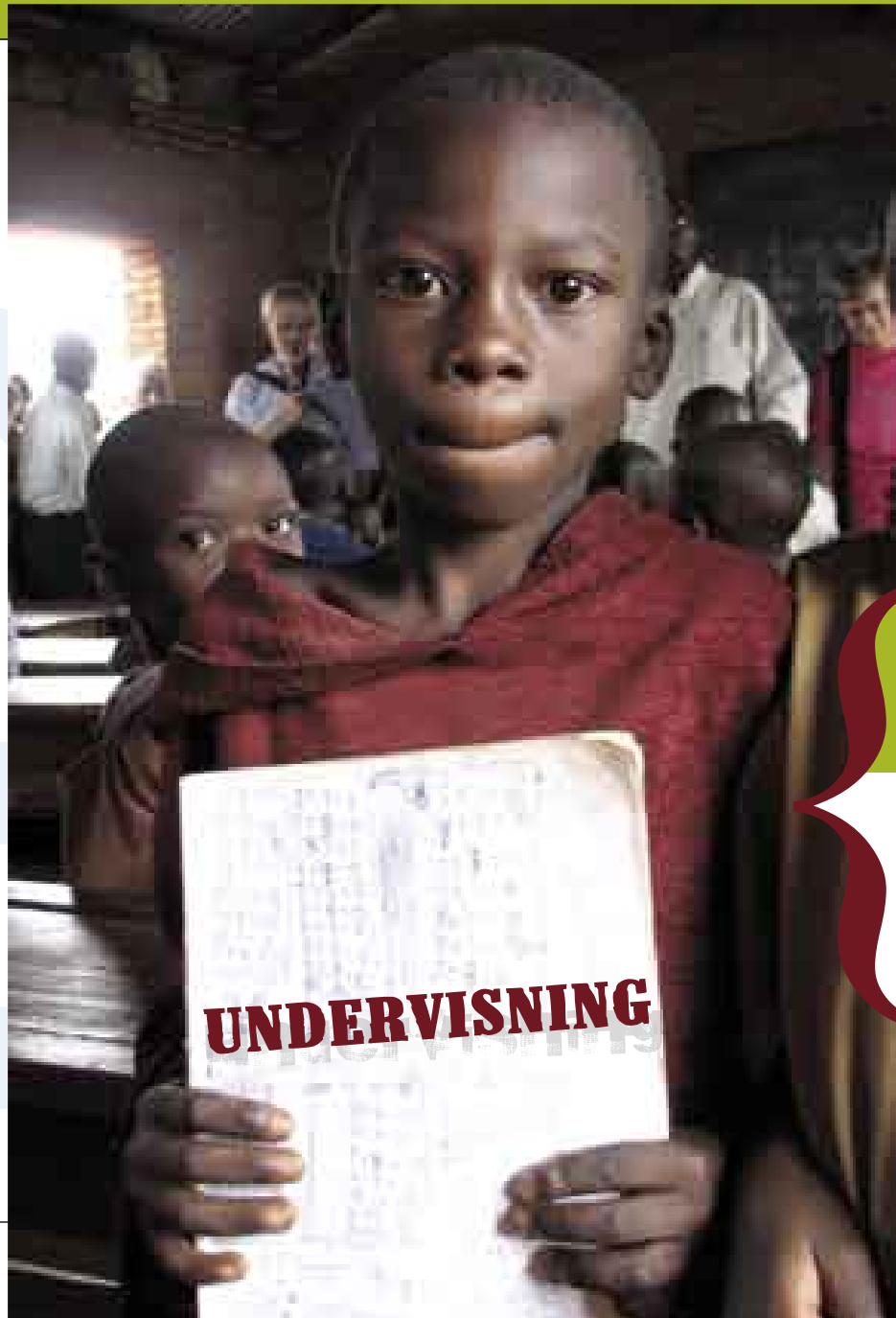


Mirakler i mission...

[E] Allan Ibsen, International Mission [O] Arkiv



AT LEVE





EN SYGEPLEJERSKE

VAND



EN MENIGHED



AFTENSMAD



missionær

»Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.«



EN LÆRER



TAG PÅ EN KIRKE



Global Team

– på vej ud i verden for at gøre en forskel!

[☰] [☐] Signe Lund Sørensen

I begyndelsen af januar rejser 7 unge ud i verden som repræsentanter for BBU, DBS og BaptistKirken og besøger Kibera-slummen i Kenya, Burundi, Rwanda, Nagaland, Papua Ny Guinea og Honduras.



Christine



Jeanette



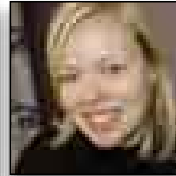
Linda



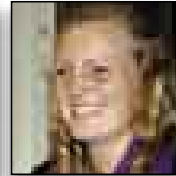
Morten



Pia



Nille



Tine

Nille, Jeanette, Tine, Christine, Linda og Morten udgør med teamleder Pia »Global Team«. Sammen skal de rejse verden rundt i fire måneder for at hjælpe til og opleve samarbeidspartners arbejde. De glæder sig! Og de har en masse tanker om, hvordan det bliver at rejse sammen, møde fattigdommen og få deres til dato livs største oplevelse.

»Global Team er et fantastisk tilbud om både at komme ud i verden, skabe livserfaring, opleve ting, man aldrig nogensinde ellers kommer til at opleve, erfare, skabe fantastiske venskaber og selv gøre en indsats.« Sådan lyder Lindas forklaring på, hvorfor hun valgte at tage med Global Team. Jeanette fortsætter: »Jeg gerne vil gøre noget for andre mennesker, der er dårligere stillet end mig selv og dermed ikke har de samme muligheder for et godt liv.«

Jeg vil gøre en forskel!

Der er masser af forventninger blandt deltagerne på teamet, og som afrejsedatoen nærmer sig, bliver disse blot mere virkelige. Morten fortæller: »Jeg forventer, at være med til at gøre en forskel, når vi skal ud og møde nogle mennesker, der ikke har det lige så godt, som vi har det her i Danmark.« »Jeg forventer at få nogle oplevelser for livet og at blive udfordret på godt og ondt«, fortæller Tine.

Global Team glæder sig til at opleve dele af verden, som de aldrig ellers ville have fået mulighed for at besøge, og så er der selvfølgelig også lige det med at skulle være sammen med hinanden: »At leve så intenst sammen med seks andre personer i

»Jeg gerne vil gøre noget for andre mennesker, der er dårligere stillet end mig selv og dermed ikke har de samme muligheder for et godt liv.«

– Linda

så forskellige omgivelser og kulturer, er en kæmpe udfordring, som jeg glæder mig til at tage fat på«, fortæller Christine.

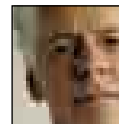
Med til oplevelserne hører også frygten for det ukendte, for fattigdommen og at møde elendigheden: »Ét er det, man selv er bange for at miste eller blive udsat for. Men jeg er også bange for alle de dårligheder, vi kan være udsat for at se blandt alle de mennesker, vi vil møde,« siger Linda.

Få besøg af Global Team i din menighed

»Jeg glæder mig meget til at opleve verden og til at opleve nye sider at mig selv«, slutter Nille – og der er ingen tvivl om, at Global Team kommer til at opleve alverden på deres eventyrlige rejse. DU kan følge dem på www.globalteam.dk og få besøg af dem i din menighed, når de kommer hjem – hvor de står på spring for at fortælle om deres oplevelser! ■

Stafetten er overdraget ...

[📷] Stine Frandsen [📷] [☰] Svend Eli Jensen



Nye folk styrer nu BaptistKirkens økonomi. Ulla Holm, Aalborg, overtog 1. oktober posten som regnskabsfører og Erik Søndergaard, Bindslev, trådte efter missionsstævnet til som ny formand for økonomiudvalget. Tidligere økonomiudvalgsformand, Svend Eli Jensen, har haft et fællesinterview med de nye økonomifolk.

Ulla, du har forladt et fuldtidsjob for Danske Baptisters Spejderkorps til fordel for et job i BaptistKirken med ansvar for regnskab og økonomi. Hvad fik dig til at sige ja til denne opgave?

Et spejderkorps er jo en børne- og ungdomsorganisation, så der mener jeg ikke, man skal sidde for længe på posterne, heller ikke de ansatte! Og selv om regnskab og økonomi ikke direkte er en del af min faglige baggrund, er det et emne som interesserer mig, og som jeg gerne vil engageres i.

Spejderchef Trine Engbo Larsen glæder sig over, at BaptistKirken får en dygtig og engageret medarbejder. »Jeg er jo også en del af BaptistKirken«, siger Trine, der er glad for, at du får base på korpskontoret i Aalborg. Har jobskiftet »inden for familien« givet dig særlige overvejelser?

Som en del af begge organisationer ønsker jeg naturligvis det bedst mulige

samarbejde! At BaptistKirken nu får en ansat siddende på korpskontoret håber jeg vil udbygge det gode samarbejde, vi har i forvejen. Forhåbentlig kan kontorfællesskabet samtidig bringe »BaptistKirken i praksis« tættere på Nordjylland, hvor en stor del af baptisterne jo bor.

Erik, på missionskomitémødet i april fik du en opfordring til at stille op som formand for økonomiudvalget. Efter blot en times betænkningstid og en samtale med din kone sagde du ja til en ukendt og ikke ukompliceret opgave?





» Netop fordi forandringens formål er at finde den form, som alle menigheder vil bakke op om, tror jeg på større og større medleven fra menighederne i fremtiden – også på det økonomiske område«

– Ulla Holm, ny regnskabsfører i BaptistKirken

Jeg vil gerne bidrage til det fællesskab, som binder os baptister sammen. Det er med megen ydmyghed og beklæmthed om hjertet, jeg tager fat på opgaven. Det er jo ingen hemmelighed, at vi som baptister er ved en korsvej (forandringsproces), hvor der skal træffes store beslutninger også på det økonomiske område. Det er en stor opgave at løfte, men heldigvis fornemmer jeg allerede nu Missionsrådet som et godt team.

Begge, BaptistKirken befinder sig netop nu midt i en forandringsproces, herunder en økonomisk proces, hvor menighederne skal finde form og størrelse på et fællesskab, som alle vil bakke op økonomisk. Virker tanken om at være midtpunkt i denne opgave skræmmende?

Ulla: Nej, netop fordi forandringens formål er at finde den form, som alle menigheder vil bakke op om, tror jeg på større og større medleven fra menighederne i fremtiden – også på det økonomiske område.

Erik: At være midtpunkt i denne proces kan absolut virke skræmmende. Derfor er det

vigtigt, at vi, så godt som det nu kan lade sig gøre, får bragt engagement og begejstring ud i de danske baptistmenigheder, så vi i fællesskab kan finde den rigtige form og størrelse på vores fællesskab. Jeg er personlig af den overbevisning, at fællesskabet er centralt for os som baptister. Derfor må vi huske hinanden i forbøn i den kommende tid.

Fællesskabets opgave er at binde vores kirke sammen ved at støtte, udruste og opmuntre menighederne til arbejdet samt udføre fælles missions- og nødhjælpsopgaver. Disse opgaver kræver økonomiske ressourcer. Hvad er dine forventninger til den enkelte menighed og baptist i denne opgave?

Ulla: Jeg forventer, at hver enkelt menighed tager del i debatten om forandringsprocesserne – og derefter arbejder med på det, der bliver besluttet. Alle fællesskaber er afhængige af, at alle bidrager – både med engagement og økonomi. BaptistKirken ER jo menighederne, og sådan skulle det også gerne føles!

Erik: Jeg har en forventning og tro på, at vi som Baptistkirken i Danmark vil opleve, at menigheder igennem projekter får ejerskab til vores fælles opgaver og dermed oplever, at fællesskabet bliver stærkt og får fornyet styrke og kraft for såvel det enkelte medlem som menighederne.



» Jeg har en forventning og tro på, at vi som Baptistkirken i Danmark vil opleve, at menigheder igennem projekter får ejerskab til vores fælles opgaver og dermed oplever, at fællesskabet bliver stærkt.«

– Erik Søndergaard, ny økonomiudvalgsformand

I har begge hidtil haft et job inden for det økonomiske felt. Har du et særligt synspunkt, som du ønsker at viderebringe til den enkelte baptist?

Ulla: Min erfaring med at arbejde i organisationer med frivillige gør, at jeg ser frem til samarbejdet med menighedernes kasserere. Jeg håber, I tager godt imod mig, så vil jeg til gengæld arbejde på den bedst mulige kommunikation.

Erik: Det skulle lige være, at det at være baptist er noget unikt, som vi igennem fællesskabets glæder og begejstring skal værne om. ■



Erik fortæller om sin baggrund: Min bopæl er Bindslev, hvor jeg er født og opvokset på gården »Søndergaard«. Jeg skulle imidlertid ikke være landmand. Efter en læreplads med uddannelse inden for bogholderi og regnskab, blev jeg ansat ved kommunen. I 1978 tiltrådte jeg stillingen som økonomichef, hvilken stilling jeg bestred indtil udgangen af 2006 med de sidste måneder som kommunaldirektør. Jeg er gift med Sonja og har børnene Else og Lars samt syv børnebørn. Sindal Baptistmenighed har altid været rammen om mit menighedsliv.

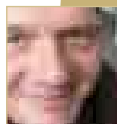
Ulla fortæller om sin baggrund: Jeg har boet i Aalborg siden 2000. Jeg er gift med Henrik, og vi har to piger på 8 og 13 år. Vi har vores daglige gang i Bethelkirken i Aalborg, hvor jeg sidder i menighedsrådet. Jeg er oprindelig uddannet ingeniør, men baggrunden for min nye stilling må snarere siges at være mine ansættelser i Det økumeniske Fællesråd og Danske Baptisters Spejderkorps.

Afsender:
Baptistkirken
i Danmark
Lærdalsgade 7, st. tv.
DK-2300 København S

ISSN 1901-4635



MIRAKELLØSE TIDENDE - ET MIRAKELDIGT



[≡]
Troels Thorndal
[☐]
Stine Frandsen

At han gad!
I det små, i det træge, at gå.
La' sig føde blandt kvæg.
La' sig trænge mod væg.
Tåle mangel på udsyn
og indsigtens tørke.
Døje med møje
og kirkernes mørke.

At han gad!

Er han Gud?
I en krybbe, en madskål, et trug?
Som en vare? En service? En tro?
Konsum for de fleste, men næring for få,
og dog bli'r han ved med at gå og at gå.
Og støde sig mod vores indkøbsvogne,
reduceres til glimmer i storcentersogne,
pines af synet af pinkodevælde,
kvæles af lyden af stregkodedrælle.
Er han Gud?

Bli'r han ved?
Op og ned på de rullende trapper
blandt mødre der skræpper og fædre der
snapper.

Mens børnene lærer et nyt evangelium
om pengenes kraft og varens mysterium.
Og bort med al snak om liljer på marken,
om spurve til jorden og Pjaltemonarken.
For hvad i alverden skal vi med afkald,
så længe vi ved de håndterer vort affald?

Imens står han dér og ligner et fradrag
og taler om Cæsar og sjælenes afdrag,
og søger at vise en skønnere sti
end kronernes iskolde liturgi:
»Giv os i dag vort pauselån!
Lær os at glemme den tavse hånd
vi viser vor verden og næsten.
O, lad os blive i festen!«.

Bli'r han ved?

At han gad!
Er han Gud?
Bli'r han ved?
Står han ud?
Jeg læste forleden i ugeavisen
at miraklernes tid er forbi.
At alting basalt set handler om
den dyriske biologi.

For under det lag som vi kalder samfund
ligger en mørkere, dybere afgrund
med egoers flyvende, jagende viljer
og drifternes hajfinneformede' flotiller.
Alt håb lades ude til fordel for tænder
og alle er varer og rovdyr og fjender.
Og tiden og verden er fjern fra mirakler
og mennesker kun steroidernes stakler.

Det læste jeg forleden
i Mirakelløse Tidende
og minded' så mig selv om
den Mirakuløse Tidende
som med afsæt i et trug,
i den krybbe han blev lagt,
kunne skabe denne tro,
dette Rige, han har vakt.
Af den krybbe og den kirke,
ta'r han afsæt nok engang
for, om muligt, frem at lirke
en ny mirakelsang. ■

